

prima instanță, jud.: A. Braga

dosarul nr. 2ra-433/2016

instanța de apel, jud.: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

Î N C H E I E R E

10 martie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Ion Druță, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vitalie Barancean,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Vitalie Barancean împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare a Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenient accesoriu Penitenciarul nr. 16 Pruncul cu privire la plata restanțelor salariale pentru munca suplimentară, munca prestată în zilele de repaus, munca prestată în program de noapte, salariul mediu pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare, plata pentru reținerea salariului, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Vitalie Barancean și menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 20 iulie 2015

c o n s t a t ă

La 04 februarie 2015, Vitalie Barancean a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare a MJ al RM, solicitînd încasarea restanței retribuirii muncii pentru lunile ianuarie - octombrie, decembrie a anului 2011 în sumă de 17 324, 81 lei, restanței retribuirii muncii pentru lunile ianuarie, martie - noiembrie a anului 2012 în sumă de 21 829,98 lei, plata suplimentară pentru reținerea salariului în sumă de 42 569,37 lei, compensarea bănească a prejudiciului moral cauzat prin neachitarea la timp a retribuirii muncii suplimentare, muncii prestate în zilele de repaus și muncii prestate în program de noapte, salariului mediu pentru zile de sărbătoare nelucrătoare, în mărime de 15 000 de lei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în baza contractului individual de muncă, în perioada anului 2011 și 2012 a fost angajat în cadrul Penitenciarului nr. 16 Pruncul al Departamentului Instituțiilor Penitenciare a MJ al RM, în funcția de specialist al serviciului securitate, cu următoarele condiții ale muncii: cu regimul de muncă și de odihnă cu durată normală 40 ore pe săptămână, 8 ore pe zi, disponibilitatea lucrului peste program și în zile de repaus, după caz, cu salariu lunar.

Reclamantul a mai indicat că, acesta a lucrat suplimentar peste durata normală a timpului de muncă, a lucrat în zile de repaus și în zile de sărbătoare

nelucrătoare și în program de noapte, dar angajatorul nu i-a calculat și respectiv, nu i-a plătit sumele destinate pentru aceste munci.

Consideră reclamantul că, a lucrat suplimentar 16 ore în luna ianuarie 2011, 8 ore în luna februarie 2011, 8 ore în luna martie 2011, 32 ore în luna aprilie 2011, 16 ore în luna mai 2011, 16 ore în luna iunie 2011, 8 ore în luna iulie 2011, 24 ore în luna august 2011, 8 ore în luna septembrie, 16 ore în luna octombrie 2011, 8 ore în luna decembrie 2011, 16 ore în luna ianuarie 2012, 16 ore în luna martie 2012, 24 ore în luna aprilie 2011, 8 ore în luna mai 2012, 24 ore în luna iunie 2012, câte 16 ore în lunile iulie, august și septembrie 2012, 8 ore în octombrie 2012 și 8 ore în noiembrie 2012.

Mai indica faptul că, a prestat muncă în zilele de repaus - februarie, mai, iulie, august - decembrie 2011 câte 8 ore, aprilie 2011- 32 ore, luna iunie 2011 - 16 ore, iar în lunile ianuarie, aprilie, iunie 2012 câte 24 ore, în lunile ianuarie, iulie, septembrie, noiembrie 2012 câte 8 ore, iar în luna mai 2012 - 16 ore.

Susține reclamantul că a muncit în zilele de sărbătoare pe parcursul anului 2011 și a prestat muncă în program de noapte. Pentru aceasta, conform calculelor efectuate de reclamant urma să i se achite pentru anul 2011 – 17 324,81 lei, iar pentru anul 2012 – 21 829,98 lei.

Considera că, de la pârât urmează să se încaseze și suma de 42 569,37 lei care constituie plata suplimentară pentru reținerea salariului.

A mai menționat că, pentru necalcularea și neachitarea la timp a retribuirii muncii suplimentare, muncii prestate în zilele de repaus și muncii prestate în program de noapte, salariului mediu pentru zilele de sărbătoare nelucrătoare, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a MJ al RM urma să-i repare reclamantului prejudiciul moral, prin plata compensației bănești în mărime de 15 000 lei, invocând suportarea suferințelor psihice, cauza lor fiind impunerea la muncă forțată, lipsa posibilității la timp de a-și asigura familia cu produse alimentare, achitarea serviciilor comunale, fiind nevoit să efectueze împrumuturi bănești.

La 02 martie 2015, Vitalie Barancean a înaintat cerere privind mărirea cuantumului pretențiilor din acțiune, prin care a solicitat suplimentar încasarea în beneficiul său a sumei de 558,55 lei și a sumei de 799,81 lei cu titlu de compensație pentru pierderile cauzate prin neachitarea la timp a restanței salariate pentru lunile ianuarie-octombrie, decembrie 2011 și respectiv pentru lunile ianuarie, martie-noiembrie a anului 2012.

Prin încheierea protocolară din 09 martie 2015, în proces a fost atras în calitate de intervenient accesoriu Penitenciarul nr. 16 Pruncul.

Prin hotărârea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 iulie 2015 s-a respins, ca fiind depusă împotriva pârâtului necorespunzător, cererea de chemare în judecată depusă de Vitalie Barancean împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare a MJ al RM.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 13 august 2015, Vitalie Barancean a depus cerere de apel, solicitând casarea hotărârii Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 03 noiembrie 2015 s-a respins apelul declarat de Vitalie Barancean și s-a menținut hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 20 iulie 2015.

La 31 decembrie 2015, Vitalie Barancean a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, solicitînd casarea acestora cu pronunțarea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că hotărîrile instanțelor inferioare sunt neîntemeiate, deoarece instanțele au dat o apreciere juridică incorectă raportului material litigios, fiind încălcate și aplicate eronat normele de drept material.

Totodată susține că verificarea temeiniciei și legalității pretenției de plată a restanței salariale urma a fi efectuată prin prisma dispozițiilor legale prevăzute de art. 4 Codul muncii.

Consideră recurentul că, prin respingerea cerinței de plată a restanței salariale, sunt încălcate prevederile art. 1 Protocol 1 al Convenției Europene ale Dreptului Omului, deoarece neprimind salariul la timp, nu a putut să se folosească de acest bun și să dispună de el la discreția sa, fapt prin care i-a fost încălcat dreptul la protecția proprietății.

Examinînd temeiurile recursului declarat de către Vitalie Barancean în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4).

În conformitate cu art. 432 CPC, alin. (2), (3) și (4), se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului. Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată. Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vitalie Barancean nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se axează asupra fondului cauzei, referindu-se la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, invocarea de către recurent a faptului că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material și procedural la judecarea pricinii este pur declarativă, doar pentru a se încadra în temeiurile declarării recursului.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casare a deciziei recurate și urmează a fi respins.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței degajate de CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell contra Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursurilor invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vitalie Barancean ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Vitalie Barancean se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Ion Druță

Galina Stratulat